

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/248/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514208888
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3514208888.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., IČO 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti odporcovi: C. N., Y.. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom N., L. XXX/X, o zaplatenie 9.793,75 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 9.383,84 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.383,84 Eur od 13.10.2013 do zaplatenia a to všetko formou splátok vo výške 150,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci na účet navrhovateľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s., počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

II. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 363,41 Eur, na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s., formou pokračovania v splátkach vo výške 150,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.09.2014 v spojení s doplnením domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť istinu vo výške 9.793,75 Eur spolu s úrokom vo výške 1.836,75 Eur, nezaplatené sankčné poplatky vo výške 966,92 Eur, poplatky za upomienky vo výške 112,50 Eur, úrokom 13,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 23.09.2014 do zaplatenia, úrokmi z omeškania 5 % ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 23.09.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 01.02.2013 úverovú zmluvu č. XXXXX (ďalej len „Zmluva“). Na základe uvedenej Zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi bezúčelový úver - peňažné prostriedky na osobný účet odporcu v celkovej výške 10.000,- Eur na odporcom určený účet a odporca sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 83,60 Eur. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru bola dohodnutá vo výške 15,90 % ročne. Vzhľadom k tomu, že odporca nesplácal poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami a ani neobnovil dodržiavanie zmluvných povinností, navrhovateľovi vzniklo oprávnenie žiadať od odporcu predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom vrátane sankčného úroku z nesplatenej časti úveru až do zaplatenia. V zmysle Zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je navrhovateľ oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ťarchu

akéhokoľvek iného účtu vedeného v banke. V zmysle Zmluvy navrhovateľ písomne vyzval odporcu na predčasné splatenie zostatku istiny s príslušenstvom. Odporca na predmetnú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Keďže odporca v stanovenej lehote neuhradil zostatok úveru, navrhovateľ v zmysle Zmluvy pristúpil k zosplateniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 12.10.2013 a dlžnú sumu k tomuto dátumu vyčíslil vo „Výpise z hlavnej knihy navrhovateľa. Odporca na výzvu na zaplatenie nereagoval a do dnešného dňa neuhradil navrhovateľovi dlžnú sumu.

Odporca k žalobnému návrhu uviedol, že sa nebráni zaplatiť navrhovateľovi to, čo mu bolo poskytnuté zo strany banky. Doteraz platil koľko mohol. Žiadal banku o povolenie odkladu, no zo strany banky mu nebolo vyhovené a keďže nemal už finančné prostriedky, prestal platiť jednotlivé splátky. Pracoval na základe dohody, avšak práce bolo málo a teda aj málo zarobil. So zamestnávateľom sa dohodol na výške príjmu 450,-Eur mesačne. Generálnej prokuratúre musí zaplatiť dlh vo výške 1.400,-Eur. Požiadal o povolenie splátok vo výške 150,-Eur mesačne.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil písomne s tým, že oprávnenosť navrhovateľom uplatneného nároku bola dostatočne preukázaná predloženými listinnými dôkazmi a osobnou účasťou na pojednávaní by došlo k zvýšeniu trov konania. Zároveň vyjadril súhlas, aby súd rozhodol bez prítomnosti navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením návrhu v spojení s písomným vyjadrením navrhovateľa, úverovou zmluvou č. XXXXX, žiadosťou o zmenu podmienok úveru, výpisu z hlavnej knihy navrhovateľa, pohybov na účte, upomienky, výzvy na predčasné splatenie úveru, všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, potvrdenia o vykonaných platbách a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 01.02.2013 úverovou zmluvou č. XXXXX. Na základe úverovej zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi peňažné prostriedky vo výške 10.000,-Eur, ktoré sa odporca zaviazal splatiť formou 120 splátok vo výške 155,14 Eur mesačne v spojení s poistením vo výške 1,99 Eur mesačne, splatných vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru je až do splatnosti úveru fixná, a to 13,90% ročne. RPMN predstavuje 15,43 % a priemerná RPMN je 12,29 %. Celková čiastka, ktorú mal odporca zaplatiť je 18.855,60 Eur.

Z platobnej histórie a výpisu z hlavnej knihy predloženej navrhovateľom vyplynulo, že odporca odo dňa 01.02.2013 čerpal úver vo výške 10.000,-Eur. Odporca od 28.02.2013 do 19.08.2013 zaplatil splátky v celkovej výške 616,16 Eur.

Navrhovateľ listom zo dňa 20.09.2013 v súlade s čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na čl. V. písm. I. bod 1 písm. a) VOP vyzval odporcu na predčasné splatenie celého úveru na základe čoho vznikla odporcovi povinnosť jednorázovo uhradiť navrhovateľovi celý dlh.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti, pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16.

februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah na základe úverovej zmluvy č. XXXXX. Na základe úverovej zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi peňažné prostriedky vo výške 10.000,-Eur, ktoré sa odporca zaviazal splatiť formou 120 splátok vo výške 155,14 Eur mesačne, splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporcom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Po oboznámení sa s obsahom medzi účastníkmi uzatvorenej úverovej zmluvy a vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch dospel súd k záveru, že v predmetnej zmluve absentujú zákonom požadované náležitosti, a to náležitosti špecifikované v § 9 ods. 2 písm. f), j), k). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, hoci ide o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Údaj o konečnej splatnosti úveru sa síce dá vyvodiť z počtu splátok, avšak zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Zákonodarca nepovažuje za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak navrhovateľ predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú od spotrebiteľa na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty.

V zmluve nie sú výslovne uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov), vypočítanej navrhovateľom vo výške 15,43 %. To, že pri výpočte RPMN mal navrhovateľ vychádzať z údajov pod bodom 1.2. úverovej zmluvy nepostačuje, keďže zákon vyžaduje, aby zo zmluvy bolo výslovne zrejmé z akých konkrétnych údajov navrhovateľ vychádzal pri výpočte RPMN.

Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, zmluva o úvere mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenie jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal navrhovateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdiť, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015).

Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje zákonom požadované náležitosti, a to náležitosti špecifikované v § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere.

Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporcyni povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení doteraz zaplatenej časti úveru, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť 9.383,84 Eur (poskytnutý úver vo výške 10.000,- Eur - zaplatená časť úveru vo výške 616,16 Eur).

Keďže odporca riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver, vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,05 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 9.383,84 Eur od 13.10.2013 do zaplatenia (deň nasledujúci po splatnosti úveru), na zaplatenie ktorých súd odporcu zaviazal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, pričom súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania zodpovedajúcej úspechu v konaní 47,66 % (pomer úspechu navrhovateľa 73,83 % k pomeru úspechu odporcu 26,17 %). Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania, ktoré predstavujú náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 762,50 Eur.

Náhradu trov konania po zohľadnení úspechu navrhovateľa celkom vo výške 363,41 Eur je odporca povinný zaplatiť na účet navrhovateľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Prima banke Slovensko, a.s..

Súd odporcovi uložil lehotu na zaplatenie s poukazom na výšku uloženej povinnosti a v súlade s § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože odporca preukázal svoje majetkové pomery odôvodňujúce povolenie splniť povinnosť v splátkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa

už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, na súdny výkon rozhodnutia.

možno podať návrh